

אריק ונונו

ארץ מובטחת

אני מת על הארץ הזו
מת ושב ומת תחתיה
מתוך הרגל
קו ירק גמתח בפתחם
לסמן ביד בוטחת קו-מתאר
נקדת העלמות של אפק
טרם צאת אל מסע בדיוני
בין תבניות של נוף ממצא
לבין הים הגדול
איש-נחשת מקוקו שתי וערב
רשת התמצאות במרחב
ונתנה הארץ יבולה
יד מיבאת מפשילה שרוול
ללוש את השפה שטוח
שכור מזכרון תעתועים
אני משחזר אותנטיות
וכמו ציר גדם החש בידו
שואג ציור של אמת גדולה
אך מובל כצאן לטבע
שומם וקדוי
ארץ בצות המיבשת כל חי
נוף זב ונוטרף
תחת שמי ים תיכון אחד
זו הארץ המאבטחת
אל מול הרי גולן
אני מציר גדל"ן בטבו

הנה, שם, צל כהה כשמש
מטל על שדה מבתר ומפלח
הטל גמשל לציור
שהיה אני עצמי
מתמרן בין ירק חלוני
לבין קדשת אדמה גבעלת
ממאחזי שוא
פתוש בספינים ובמברשות
ממית אתו את לבן הקנבס
ודלות החמר כדלות הרוח
אקלקטיקה מעשרת מבשילה
לכדי כור התוהו מדשן
להפרות בו את אמא אדמה
ואני ספוג הייתי בה עד רויה
כאוויל משריש אחוז בשמלתה
אחיות עינים מרתקת לעצמה
במבט מן החלון
אומברה שרופה שורטת בפשתן
כפפגוע התאבדות מתעד
וידאו-ארט בריאליטי טי.וי
מטיל אימה
אימת הריק השואב כל דמוי
להפילו ברשת קוית משגית
גטחן לאפר אפר ונעלם
המרחב מעדן את גונו
לפתע הלב אינו מבחין עוד

אריק ונונו, "נוף-נוף" 2005, מתוך סדרת נוף-נוף, דיו על נייר

שְׁטָחִים תְּמוּרַת חֲלוֹם
 מִמְּקוֹם מוֹשְׁבֵי לְפָנַי הַכֵּן
 אֲנִי חוֹזֵה בְּחֹמֶר, מוֹגֵן מִהַרְוֵחַ
 הוֹלֵךְ לְאִבּוֹד בְּחַפְזֵי
 אֵךְ מִתְעַקֵּשׁ עַל הַצִּיּוֹר
 מְעַמְקִים קְרֵאתֶיךָ
 אֲנִי מֵת עַל גְּבְעוֹת הַנְּעוֹר
 גַּם אֶתָּה מֵת
 עַל הָאָרֶץ הַנִּימְפוּמֵנִית הַזֹּאת
 אֲרֵץ מְבִטָּחַת לְכָל הַמְּרַבֵּה
 לְהֵאָדִים כּוֹתֵרֶת בְּזִמְנָה
 בְּהָ אֲבוֹת רֹאִים אֶת הַקּוֹלוֹת
 וְטוֹמָנִים בְּנִים בְּחוֹל
 חוֹל קְדוֹשׁ נוֹשֵׁק לְחוֹל צֶהָב
 אֲרֵץ אוֹכֵלֶת כֹּכָל יְכַלְתָּהּ
 וְאֲנִי, שֶׁבַע הַבְּטָחוֹת מִן הַמְּקוֹם
 מְגַמְגֵם אֶת טַעְמֵי הַמְּקָרָא
 עַל רֶקַע גִּימְטְרִיָּה מִתְלַהֶמֶת
 שְׁלֵשׁ רְצוּעוֹת צֶבַע
 מְחוֹלְלוֹת תְּמוּרָה בְּנוֹף
 אֶחָד Sky, אֶחָד Sea, אֶחָד Soil,
 וְאֲנִי, שְׁלֹא יִדְעֵתִי לְשֵׁאל
 מוֹרִישׁ לְשִׁלְשֵׁת בְּנֵי נוֹף
 מְפֹשֵׁט וְעִירֹם וּבְהִיר
 הֵיכֵן שְׁטוֹב, שֶׁם הַמוֹלְדֵת

בֵּין מְשׁוֹת הַדְּבָרִים
 לְבֵין שֵׁפֶת תְּאוּרִים
 וְכִשְׁהָאוֹר מִתְעַצֵּל וּמְכַבֵּד
 אֲנִי מְשַׁעֲתֵק אוֹתְנִטִּיּוֹת
 בּוֹדָה שְׂדֵה וּמְרַחֲבִים
 כְּמִי שְׁמוֹלִיד אֶת הוֹרִיו
 וְלִבֵּי אֲנִי לוֹחֵשׁ נוֹקְטוֹרְנוֹ
 בְּחִסּוֹת סֵהַר דֶּק
 לְהַרְחִיקֵם מֵאֲשֵׁלִית הַצֶּבַע
 אֲנִי שֶׁר לָהֶם בְּלִדָּה לְכוֹבֵשׁ
 לְבַל יַעֲשׂוּ לָהֶם פֶּסֶל וְתִמּוֹנָה
 אֲסוּר לְצִיר אֶת מְרֵאִית הָעֵינַן
 הֵן מֵאֲחוֹ שׁוֹא הִיא
 אֲנִי שֶׁב וּמְדַקְלֵם לְעַצְמִי
 לְגַרֵשׁ אֶת הַטְּבַע!
 לְגַרֵשׁ אֶת הַטְּבַע!
 אֲנִי מְעִירִים שְׁכֵבָה עַל שְׁכֵבָה
 מְבַהִיר מְרַחֵק, מְכַהֵה קְרֵבָה
 צֶבַע מִן הַשְּׁפוּפֶרֶת, דְּבֵק, לִכְה
 מְחַזֵּק אַחִיזָה בְּאִפְקִים תְּחַדְּשִׁים
 שְׁטֵשֵׁטְשׁוֹ לְלֹא הִכֵר
 אוֹקֵר צֶהָב נִמְהֵל בְּמְרַחֵב מְדַבְּרִי
 כְּבִשָׁר הַזֵּבַח לְאֱלוֹהֵי קִוֵּן
 הֶבֶל מוֹנוֹכְרוֹמָאטִי גִתּוֹ
 דִּיוֹ שְׁחוּרָה מְכַתִּימָה קֶלֶף
 מִקּוֹת אוֹיְלֵי נִטְשׁ